

זיכור בניהו בן יהוידע הנמש

וימשי' מוא מיד ויכליל הכל יוד הה וו הה יכלול מיד ומין
בשם בן ואז יכין כי ב' אותי ז' אותי ד'ו כשכ בן
ד'ו שנמשכו לנוק מחתום ^{אוצר החכמה} צרת ס' רמז לעיבור
נעשו צורת ה' שנתעברה מהיחוד רגו' תם תם תם

יתוד הזכירה ^{אזהרת 6075} עיין בשי' רוהק דף' עיא ובכללי חסדי דוד כלל קיים
תחלה יכין בגבורה דעתיק שהוא בוצינא דקרדינוחא והיא אלהים דהיין

בדיבוע המלובשת במוחא סתימאה דאיא. ומשם יכין להמשך **החיה** ^{חו"ג}
וההיג של הדעת דמוחא סתימאה בין תרין כתסין וימשך הכתף יסין
לאבא והכתף שמאל לאימא וכל אחד מהם הם ב' ייה דיודין ודההיין
בהכאה והכת- הוא ג' ייה דיודין ודההיין ודאלסין בהכאה ג' כתר וכן
ימשך להם הארה מהנרה דעתיק שהם שם צבאות ואיא הם עיב קסא
ומשם ימשך לזרין חה היחוד יועיל לכין בו בכל יום בעת עלות
השחר וגם ביום הכסורים במוסף ונעילה בזמן שאומר שליח צבד
חיבת אי"ה

תכנין גבי דעתיק שבמרים דאיא

* אלף, ארף למד, אלף למד הה, אלף למד הה יוד,

אלף למד הה יוד מס גי' אלף ואחד

ימשך תרג דדעת דמרים בין תרין כתסין דיליה והוא סוד ב' כתסות חוברות

* רמז ליתוד הזכירה בתרין כתסין בתורה על שתי כתסין
לזרין משם הבעשים ולהיה.

יוד

זיכרון בניהו בן יהוידע הגפש לו

יוד הה יוד הי גי' אדני
ובהנאת שניהם כנול גי' כתף
כנז והוא בשמאל לאימא

יוד הי יוד הה גי' אדני
ובהנאה יוד סעמים היי גי' שי'
ויוד סעמים ה"ה גי' רי' ושניהם
גי' כתף והוא בימין לאבא

אה"ח 6025

כתף שמאל
יוד הה יוד הי
גי' אדני

כתף ימין
יוד הי יוד הה
גי' אדני אוצר החכמה

הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
גי' ר

הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
גי' שי'

הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
הי הי הי הי הי
גי' שי'

הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
הה הה הה הה הה
גי' ר

ושניהם גי' כתף והוא לאימא

שניהם גי' כתף והוא לאבא

אלף הי יוד הי

יוד הי ויו הי

אח"כ

בניהו בן יהוידע הנמש

זיכור
ארה"ח 6025

ישלכם וינקדם כזה ויכוין יה	אחד	ישלכם וינקדם כזה ויכוין
דההיין גוכר בשמאל		יה דיודן גוכר בימין
יִי וַיְיָ דָדִי הַדָּדִי הוּא		יִי וַיְיָ דָדִי הַדָּדִי הוּא
נקודות שמאל גי' קיל כמס'		נקודות ימין גי' ע
ה' הויות		

יהוה, יהוה, יהוה, יהוה, יהוה, יהוה

אחיכ ישלכם עם שם עיב	אוצר החכמה	ישלכם עם שם קסא והוא
והוא לאבא		לאימא

יִי וַיְיָ דָדִי הַדָּדִי הוּא

יִי וַיְיָ דָדִי הַדָּדִי הוּא

יְהוָה דִּי

יְהוָה דִּי

דִּי הִי הִי הִי

דִּי הִי הִי הִי

יְהוָה דִּי

יְהוָה דִּי

ויכוין נקודות ימין ושמאל שהם קל"ע גי' רי כמס' ריבוע אלהים
וכמס' י"ה דההין בהכאה כנוזל

א, אל, אלה, אלהי, אלהים גי' רי יוד הה בהכאה גי' רי

ובז

זיכור בניהו בן יהוידע הגפש לז

זכן ישך לארא האיה סגיה דעניק הסלובשים בתגית דארא
צבאות עיה גי בהיק.

צבאות עיה כתף סגיה דעי
צבאות עיה כתף סגיה דעי
לאבא יוד הי ויו הי
לאיסא אלף הי יוד הי

שילוב עיב וקסיא יוד אלף הי הי ויו יוד הי הי גי זכור
ומשם ירון להשיך הזכירח והוא אותיות זכר י"ה שהם ארא
ומשם לזרן תם :

יחוד לריח אלול

עיינן בשי רוחק בדת סיד יחד ייו חל מהדחיו ולהיה ביה אלול
שנת השלא א"ל סדי זיל שאתענה שני ימים רצופים שאחר
דיח עצמו של אלול ושע"זו אשיג איזו השנה. וכונת התענית הוא כי
בחדש ארול נסתחים ייג תיקוני דיקנא דעתיקא וסאידים לטמא בארא
במקום המקיף דסוחן דילהון וכו' ותחלה תכונ דרך כללות כי כל
החדש אלול הוא סוד שם הויה דסיג ואהיה דירדן שחוא בגי קסיא
ואלו גיטזים בתיבת אלול כי שני אותיות אל מאלול הם גי יודן
ואלף דסיג

שמהם יוצא שם אל ובי איתיות נ' א'
מאלול הם שם אל היוצא מקסיא כי
גי יודן שבו הם ל' ובמקום אות א'
הושם במקומה אות נ' כי האלף נעלמת
בואו זה ולכן נקרא אלול כי בכל חדש
הזה ראוי לכונן בשני שמות אלו והנה
יא

אל יו דהי או הי
ול אלף הי יוד הי

בי

מקור 1: שער רוח הקודש דף י'
 ע"ג תיקון כז (11.8.2015 יט'
 ע"א דה "אח"כ עמודה א' למטה)
 (20.8 יט' ע"ג)
 (25.8 יט' ע"ג)
 (27.8 כ' ע"א)

ותיות ועם כללות הו' הם
 ו' מ' וצ' הפסקים פ'
 ש' ודרכי פסק) כצצ'ו
 זול הגרון שעי' התחברות
 חר"ן לטון חרון אף כוונת
 כנז' והיה ג"כ קיוע שילא

ומוכו יאע"ה והדברים מוצגים, ונחזור לענין כי הכס
 כרוזו ג' אלהים צפוק זה ועוד מלת ארץ היא אלהים
 דלגלג"ן הכי צאצעה היצות הכז' כרוזו ל' שנות של
 אלהים כלפי' והס ויקרא אלהים ליצעה ארץ והס צג'
 משה, (ח"ש ע"ה) (ח"ש עוד מלאחי כונה אחר' לעון הכז'
 והוא קרוצ אל האמור ויש צו ג"כ מדושי' אחרים):

תהוין כ"ו לעון ונשכב זכור וז' אימא עילאה מן החמה
 שלה ולוועה ומחשפעת ומחלצת חוך ז' ח'
 כלו וגם צג' ראשונות של כוקציה ונוולת אימא ומחשפעת
 צחוך הזכר (דע"ה) היינו כונת גומל מקדים עובי'
 וקונה הכל כי אעפ"י שה"ג מחשפטים צפאר גופה שרשס
 כשאר צדעת (הנה צהיות האדם חועל צונשכב זכור גורם
 להוריד אר"א מן עוקס העליון לנעה עד הכלל והוד גורם
 לצבל זר"ן ולהזיר' אחר' צאח' ומחולל' דינים ובצורות ולכן
 חטא זה גדול מאל והשוצחו היא שיתענה כל"ג ימים כמנין
 זכור' לפי שהוריד אר"א עד הרגלים ולכן יתענה רג"ל ולכן
 לריך שיכיון צכל יום מיימי תעניתו יאלו ששכי שנות אלו של
 אר"א שהס הוי"ה דיו"ד"ן ואלה"ה דיו"ד"ן העולים ג"כ צג'
 רג"ל והוא הוריד' צחטאו עד הרגל כנז' יכיון להעלותם
 למקומם, גם יכיון לעלות עמהם גם האמורי' שלהם העולים
 צג' קפ"ד והקמ"ד ושניהם צג' חשכ"ח, ובעשרה ימים
 נאשוני' מיימי העניותו יכיון צאח' י' של ההוי"ה דיו"ד"ן וכן
 יכיון ומכפר שלשים מן האמורי' שלו העולים קפ"ד ועד"ז
 יעשה עד השלום הרג"ל והחשכ"ח ואמנם חס חטא כפלים
 שצבל ונצבל צזכור כמו השפן והארכנצ לריך עוד ג"כ חקון
 אחר והוא שישתנה ויהגלגל ע"י השלב ג' עמנוים ויכיון כי שלב
 הוא צג' ג' אלפי"ן והנה ע"י חטאו הכז' גרם להקיר ג' האלפי"ן
 מן ג' שנות אלה"ה שצבינה דיו"ד"ן ואלפי"ן וההי"ן וכש"ל כל
 אחד מנהם צכוד פי"ה צלצד וע"י השתעמוהו צשלב העולה
 ג' אלפי"ן צוילוחם יגרם להחזיר ג' האלפי"ן למקומו וישלמו
 ג' השנות הכז' והנה גם כאשר האדם יעשה עונות רבים
 אעפ"י שאינם מן הסוג הא' הכז' גורם לקלק ג' אלפי"ן
 הכז' ולהוריד' אל הקליפ' למטה ועי"כ כוונתם שכתה צאלם
 ושוכח כל מה שלומד כי כן ג' אלפי"ן הכז' הם ג"כ צג'
 שכתה כמו שלב וכאשר האדם חוזר בהשוצה ונוכיון להחזיר
 שלשה אלפי"ן הכז' למקומו הוסק ממונו השכח', (אחר שמואל
 עוד נוולא עמי דברים קרוצים אל האמור וגם יש צהם ונעט
 מדוש האמונס להיות כי נקשרים עומם במה יחודים לתקן
 עון הכז' כאשר עיניך החזינה משרים צע"ה לכן אענדס
 יחד לקמן צמקומם צאר היטב וע"ש.)

תהוין כ"ז

למוליא שכנת זרע לצטלה, והנה יש צו
 כונה כונות צפערות וצכללות, הנה ענין עון
 שכנת זרע לצטלה ומה עניינו ומה כונתו כח' צק"ש שכל
 הנויעה וע"ש כי הוא הקון גדול מאל והוא עיקר תיקון עון
 הקרי וע"ש היטב,

(א) וז' דיו"ד מדרכי היללה ועפ"י שנצאר תקומו צ"ש
 רופ"ק והוא תיקון הנווליא שז"ל הנה התי' שהוא יועיל
 לנקות לו עובו שלא יכנס לגהינם ושינוהול לו עונותיו אלו
 אצל עדיין לריך תיקון אחר גדול וחזק כוונתי' את
 עתה צכוונה ק"ש זו והוא לתקן ולהחזיר אותם הטויפו' צעלום

שילאו לצטלה וכנסו צקלי' ולהחזירן ולהקדושה עכ"ל
ענין השוצצ' הכודע"י ר"ל שיש מנהג קדוש צכל ישראל
 להשענות מ' יום כלפי' שיש מן יום הראשון של מ'
 שנות עד מ' חנומה וקלח מן חלוה (דע"ה) אצל מ' ש'
 חנומה וקלח מן חלוה צשנה ועוצרת
 ופשוטו לחשלוס מ' יום אצל חלוה לחיז' קינה שהפסיק מלחשענות (')
 וכחו קיומן צהס שוצו צנים שוצים ר"ת 'שמות' אחר' צח'
 'צשלה' יתרו 'משפטים'. והנה עיקר השענית צהס צנז'
 ימים אלו לא נחקרו אלא על עון הקרי וימים אלו עקובלי'
 להשענות צהס על הקרי יותר מכל ימות השנה. ונעם
 הדצר יתצאר לך מונה שציארנו צענין גלות מלרים צמומר
 וצלצנים מה ענינו ושס נחצאר כי אותם שנשחצנדו צגלות
 ונלרים היו אותם הכיולות של הנשמות שילאו מאלה"ה ר'
 צאות' ק"ל שנה שפיכש מן אשמו והיה מוליד שדין וכומין
 ע"י עפות קרי וכל אלו נחקרו צגלות ונלרים ההוא ולכן
 צזון הפרשיות אלו יש צהס קגולה לקבל חשוכה האדם
 הנוחענה צהס על עון הקרי ולכן הם ומחילים מן מ' שעות
 ופני שאז צפ' ההיא היה החמלת השענדו ומקחי"מ מ' צפ'
 ומשפטים לטעם שנתצאר שס ג"כ צענין קניכות כי חקנה
 ענד עברי אל מהן חוכה כי אז נגמרו אותם הכיולות
 להתקן צענין כי חקנה ענד עברי וע"ש, גם דע כי עיקר
 אלו התעניות נחקרו ציונים אלו לכפר על עון שכנת זרע
 לצטלה שעליהם כתיו קומעי הילדים וכו' ומה שלריך לכיון
 צתעניות הכז' הוא זה, יכיון צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן כי יש
 צה ל' יודי"ן שהס צג' מ' (דע"ה) צימוד ר"ח לקמן
 יחוד י"ח צענין אמ"ר והד' יודי"ן דע"צ ה"ס כשמה

לכשמה ונר"ד נק' אור וגם לעיל צמקווד לתי' זה כתב
 כי כל כילוך כשמה יו"ד כלולה מ' וציארם צנילויל קרח
 ויתרו וכו' על סדר ז' ימי צראשית המוקדדים לקמן צימוד
 אחר, אחר יחוד ע"ו וכצר ידעת שהינז' של ש"ז מעולים
 ואלד כי הם ומצח' הזכר לצד שהוא מהדעת כמפורסם (')
 ככגד מ' יום של התעניות ולכן צעשרה ימים ראשוני' יכיון
 צכל יום ונהס אל החלק האחד מעשרה של היר"ד הראשוכי'
 ועד"ז יכיון צנז' יום צל' היודי"ן הכז' יכיון צכל יום להעלות
 ציום ההוא חלק אחד מן היודי"ן ההס אשר צהס הגיע
 הפגס שלו והשליכו ארלה צעוכו ומכר אותו חלק הקדושה
 חוך הקליפות ועי"כ כחן חיזו וכה אל הקליפות ועמה ע"י
 חשוצחו זלח ומקיר הקדושה ומחוך הקליפות ומחוך להעלותם
 למקומה ועי"כ נשארם הקליפות נוחים צלתי חיות וז"ס
 מ' שוצו צנים שוצים פי' כי אותם הצנים שומק אל
 הקליפות צהשמתח הזרע ועי"כ כחלצשו חוך הקליפות
 ונעשו שוצים לכן עתה שוצו צתשוצה והקירו אותם
 הצנים השוצים צחוך הקליפות והשיבום אל הקדושה
 כצראשוכה, גם לריך שיתענה מ"ד ימים כלפי' ש'
 ככגד שס של מ' ש' שהוא קוד הזוג והעפה העניונה שהס
 מ' צ' זוגים והס מ"ד כי כל זוג כולל שנים כעצוב' אללינו
 צמאמר צראשית ד' ח' וע"ש על מ' ש' וכמה דדוקלח דצרית
 אזרע צמ"צ זוגין וכו' ועוב הוא שיתענה מ' יום הכז' של
 כל ימי השוצים ואח"כ יתענה עוד מ' יום אחרים להשלי'
 הס"ד יום הכז', גם טוב הוא שיתן פרוטה אחת ללרקס
 קודם החפלה צכל יום מיימי תעניתו ויכון לתקן מה שגרע
 ומכר מן הלציק העליון אל המלכות גם לריך שיתר ומש
 ואלך שלא לשונש ומתו אלא אחר חלות לילה ולשעות על
 הצטן עד שיכלו כל טפות זרע ושלא להשיח עם האשה
 צצרי צטלה צעה הזוג, ע"ך כונה אחרת צענין הס"ד
 יום חכיון צהוי"ה דע"צ דיו"ד"ן צנז' צמ"צ אחרת שנו כי זה
 הנקרא

הנקרא עשה עילה עין דכוין מ"צ זורגין ומ"ב פ"ט
אמר שמואל כך מלאהי כחוד ולא הבנתי הענין ובודלתי
 שיש צו עשות ולא שלמתי את ידי צו וז"ל ג' יוד"ן
 ע"ל מ"צ ד' יוד"ן עם צ"ן הוא שתי הויות חד כוחא דקדי
 צגוה ונשאר תמיד צד זה ו"ס פ' איזה קפד כריתות אונס
 וכו' צקוד אין האשה כורחת ברית אלא לניי שעשה כלי
 ומתחלה צולוי יוד"ן ע"כ ונלאהי ואיני וצ"ן הענין וכלע"ד
 לפירושו כי י"ו ד' יוד"ן יש צוג' יוד"ן והוא צג' ע"ל וצג'
 אוחיות עלמס נעשים מ"ב: (') **דעה** פ"ג יוד"ן פשוטים
 ל' ונולאים ע' הרי ע"ל') **עוד** עלמתי כחוד מוורי
 ז"ל וז"ל הרב משה יונה תקון לעון שכבת זרע לצטלה וצעון
 הזה יש מיי' הרבה יש שמועט ע"י מחשבה שנוהרהר צעצית
 וילכו תקפו וכואה קרי מילוי צלי מעשה כלל ויש ניי
 שמשמש צידו ונוליא קרי ויש מי שמישצ צאשה ומכאף צידו
 ונוליא קרי ויש ניי שמשצ צזכר ונוליא קרי ויש ניי שמשוש
 צבוק פיו ונוליא קרי ויש שכשמוכאף ומכסר אש העטרה צעור
 האצב שמושיכו למט' וזה נק' מושך צערלתו והתקון לכל זה
 הוא דע כי אור"ה הם זכר ונקבה למעלה העליונים והנה
 עפת עיני דכוין של אצא הוא מ"צ אחד והוא עם י"ו
 צולוי אלפי"ן שהוא צג' ע"ל ועם ג' אוחיות הרי מ"צ
 וכנגדו יש עפת מ"ן צאייא והוא מ"צ שני ושני מ"צ אלו
 הם פ"ד והנה כשמועט צמחשצ' ככ"ל הנה הוא גורם
 להשמית עפות זרע אור"ה אר"ה שהם פ"ד ולכן יתענה
 כנגדם פ"ד העניות ויכון שמה שגרם צעונו להוריד לנטה
 שני מ"צ הכ"ז ע"י ומחשבתו הנה עת' יכון להעלותם למקומם
 לנעלה ואם מושמש מושם צידו צמעשה או אם היה נוהרהר
 וחושצ צזכר לריד שיכוין צמועשה חקדים וצמועשה גבורות
 שהם מ"ד ומ"ן ויכוין צג' פעמים כ"ח אוחיות ונלוי הולוי
 שיש צכל הויה' נאלו השלשה שהם הויה של ע"צ ושל ס"ג
 ושל מ"ה והנה ג' פעמים כ"ח הם פ"ד ואם כשמשמש צידו
 היה חושצ צאשה (') **דעה** יעוין זה הלשון עד קסוף וה"פ
 צבר ידעת כי כל פ' דפירטי אצ"ע הוא י' א"ק ואצ"ע א"כ
 כל צמי' השמות הכוללים שצכל פרטי האלילות הם צכל פ'
 דכל פרטי וא"כ חושצ צאשה וכו' שהוא צז"ן מייני צמי'
 ע"י דזעיר ופגונו הוא צפכ' כחר דל"ה הנו' אונס צחשצו
 צאשה פגמו צט"ס עליונו' דכחר הכו' צשא"כ צכיקוי העער'
 פגונו צנו' דכחר הנו' ולפיכך אלו צצמי' אוחיות ואלו צצמי'
 עקפר ככו' ונמדכרות השמות') אז יכון צשם אה"ה צאופן
 זה כי הנה צאשה' פעמים אה"ה יש צזה פ"ד אוחיות
 ויכון להעלותם לנקווס והעעם הוא לפי צצמי' כ"ח של
 הויה' הוא צזכר וצמי' אה"ה צנקצה ככודע, ואם כשנוכאף
 היה מושך צערלתו ומכסה העטרה צעור ככו' יכוין ג"כ צשם
 אה"ה הנו' אלא שהוא צצמי' ונקפרם והוא שיכוין כי אה"ה
 פעמים אה"ה הם צג' אוח' וז"ס כלוזרע אונס וז"ס פסקוק
 ותשלך אונס ארלה ויכון צפ"ד העניותו להעלותם פ"ד אוחיות
 צזהם ואם כשמוכאף מושמש היה צידו ע"י רוק צפיו אז
 הפגם הוא צקוד זוג עליון צשפשה שהם חיד וגרנו זכר ונקצה
 ולכן צתעניותו שהם פ"ד יכון להעלות ד' אוחיות אה"ה ע'
 שהם ג"כ צג' פ"ד והם קוד מ"ן שצגרנו אשר מושם כנושך
 הרוק לתוך הפה כי צזה המא צאופן כי כל מייני העונות
 הנו' ונקפר העניות' הם פ"ד אלא שכונותיהם חלוק' ככו'
ובנוסחא אחרת ונלאהי צמש"ל שאם היה מושמש
 צצ"ד ומושצ צזכר יכוין צה' חקדים וצב' גבורו' וצכ"ח אוחיות
 וכו' ובאין מלאהי שחכוין לכ"ח אוחיות מלוי העלוי של ע"צ
 ס"ג מ"ה שהם צג' פ"ד וחכוין להנשיכ' אל נוקצא דז"א
 צהויה' דצ"ן שצה וכלע"ד לקיים שני הנוסחאות של ריד

שיכוין כך כי צעפת הזכר שהם ה' חקדים יש צזה ג' צמי'
 או צקוד ע"צ או צקוד ס"ג או צקוד מ"ה ויכוין להנשיכס
 צהויה' דצ"ן שצמולכות שהם ה' גבורות שצה, גם ונלאהי
 כי כשהעון הוא צמחשצה לצד אז הפגם הוא צז"א ולכן
 יכוין להוריד עפת מ"צ שהם דוכרין ונאצא ולהעלות עפי'
 שהם פ"ד ונאייא ואם העון צמועשה אז הפגם הוא צז"ן
 אלא שיש חלוק שאם היה מושצ צזכר אז העון הוא צז"א
 ויכוין צג' פעמים כ"ח הנו' ואם היה מושצ צאשה אז הפגם
 הוא כנוקציה ויכוין צאונס הנו' להנשיכס מן ז"ל הנק' אונס
 אל נוקציה ואז יהיה כלו זרע אונס: **אמר** שמואל כך
 לשון מורי ז"ל שהנה החקוי' הנו' נחמס הרצ הגדול ולה"ה
 לאדם א' לפני מורי ז"ל ולהוה על כל הנו' ואח"כ כתן לו
 כוכה אחרת עזומה להוליא העיפות ההם (כ"ל של"ל ען
 הקליפ' ולהכניס) צקודש' כאשר כצאר צע"ה וז"ל אח"כ
 אמר מורי ז"ל לאיש הנו' כי כצר נשלים לתקן ענין עין הקרי
 אונס נשאר עדיין השעי כילולות של נשנוה של קרי אשר
 היה לריד לתקנס ולהקירם מתוך הקליפות ולהחזירם אל
 הקדושה (') **דעה** ענין מקפר ה' ית' צקמוך כי עם
 מקוס (חכוהו,') וא"ל שכשצאוור מוורו יושצ
 צקתר עליון צעת שכיצת הלילה כצוצאר אללניו שיכוין
 צשלשה צמות של אלי"ך ל"א יג"ש כוכ' זחא כי ס"ת שלשה
 הם **שכא** והאוחיות הקדושות להם הם **יגל** שש של מ"צ
 ככודע ויכון כי עם **יגל פוק** הוא ציקוד ויכוין להעלות
 עם שם הזה את הש"ך (כילולין הידוע' שהם כמנין
 נער שהם קוד הדיני' ועם הכללות הם שכ"א ויכוין להעלות
 עונה כילולות הקרי ג"כ והכל הוא ע"י עם יג"ל הנו' להעלות
 ציקוד העליון ואז היקוד ישפיע' צמולכות ויחזרו להתתקן
 עמה ולהיות צקוד זכר ונקצה עה שלא היו ומחלה אלא
 צקוד זכר לצד צלתי נקצה אח"כ יכוין צאוחיות הכשארות
 שה' אל"ן מן אליך וי' מן יגש והם צג' מ"א ותכוין צזה למ"א
 אוחיות שיש צשם אה"ה דיוד"ן צשפשו וצעלוי וצולוי העלוי
 אח"כ יכוין צצ"ת של אליך לא יגש שהם ג"כ אל"י והוא ז"א
 אוחיות שיש צאשה' דלפני"ן ע"ד הנו' ותכוין להעלות כל
 הנו' צכח שני אלו האה"ה הנו' שהם ע"א אוחיות ומ"א
 אוחיות (') **דעה** הוא מיוקד ע"ס דרוש זוג חיד וגרנו
 ע"ס אה"ה אשר אה"ה כה תאמר אה"ה כי צ' אה"ה דיוד"ן
 ואלפין ה"ס מ"צ כי קמ"א וקמ"ג יש צזה ע"א ומ"א שה"ס
 מ"צ שולוי ונלוי הוא כ"ו ומש"כ צק"א כ"ה והוא מקוס
 עיצור דז"א יעוין שם צאורך צע"ח ש' י"ו פ"ג מש' הולדת
 אור"ה וז"ל (') **אמר** שמואל כלע"ד ג"כ ללקף השני מ"א
 הנו' עם צ' הכוללים שלהם ויחזרו להיות פ"ד פעם אחרת
 להורות כי כל התקון הוא ע"י מ"צ זוגים כפולים שהם
 פ"ד ככלע"ד **אח"כ צלילם** האחרת אל"ן מורי זלה"ה שבצר
 כקת' לקויע' הכונה ההיא מ"צ ללויות מתוך הקליפות ונחקנו
 ולא נשאר אלא ע"ח ללויות לצד אונס אלו הע"ח ללויות
 לריד טוכה גדול להקירם מתוך הקליפות והעעם הוא לפי
 שהם צמי' נשמה לנשמה ונשמה ורוח ונפש של כל הנלול'
 של הנשמות שהם כולם שילאו מננו ע"י הקרי והם צמי' ג'
 שמות הויה' שהם צג' ע"ח כמנין ונל"א לפי שהם צמי' הנו'
 (') **ב** שהמי' הח' נולר חקד כחצ הרב שם צימוד של כ"ח
 שיש צו הויה' צמי' יוד"ן סד' יוד"ן שבו הם נשמה
 לנשמה וכן שהוא צמי' אור ודוק ויודע דמי' הם' הוא כלל
 י"צ תי' דיק' ועאו הוי י"ג והם כנגד י"צ אוחיות של הויה' וית'
 פשוטות וכללותם כמזואר צכ"ע צצואור האזן (') **א** ש'
 ומאורי קצצ"י ז"ל ד' וז"ל ע"א ע"ש') וידוע דאצא אמיד צמול
 העליון ואצא הוא כנגד נשמי' לנשמה שהוא חים וכשנחלק
 ה'.

לז'ן שהם קוד הקליפות הנק' לז'ן וזכ'ל והכוין כי העלה הנז' היה כובל ענה והפחדו אלו הנשמות הנקשרים צל'ן הטוונאה והיו עלה כובל משם זה זכח שם הו"ה דמלוי יודי'ן שהוא צג' ע"ב ועם עשרה אותיותיו הם צג'י"פ"צ (ד'ע"ה) כידוע שצמי' הקטנה לריכה כח גדול לתקנות כמו עיצור ח' שהוא ע"י א"ה ונשח"כ צעצור צ' שהוא ע"י אר"ח'.)

מכיון נז'ל וגם הוא צ' פעמים אל"י אל"י שציארכו לעיל צאותיות אל"ך לא יגש וע"י זה יהיו עלה כובל אח"כ חכוין אל אותיות הנקשרים והם רב מן ורצנה ויו"י מן ויו"יכ"ך שהם צג'י"זוק"ר וחכוין למצד צדקושה ולהצ'י' שם וחכוין שעתה ונחמילים להיו' צקדושה צצמי' צוק"ר ואח"כ יחוקכו צצמי' עכ"צים גמורים כמו שנבאר והיותם צוקר הוא ע"י ה' הו"ו"ת דמקדים וה' הו"ו"ת דגבורות אשר צדעת

(ד'ע"ה) כי הנלוות עלמם הם וצמי' הדעת כנודע'.) שהם צג'י' ר"ס ועם צ' הכוללים הרי צק"ר אח"כ חכוין כי ר"ח של עלה כובל צוקר הם עכ"צ ועם ר"ח של יפול מלדך הם י'ס הרי עכצ"ים וחכוין שעתה יהיו צקדושה צצמי' עכצ"י גמורים וזהו ע"י צ' שנות של אל"ה"ם שהם צג'י' עכצ"ים

(א"ה"פ' הדברים כגו"ש צע"ח ש' לח' פ"ד ח"ז) ונשארנו רז"ל שקהה עכצ"ים ונחנה לו ופי' הענין כי הנכה העקציים של לאה הנכנסים צכחר רחל הם צמי' עכצ"ים גי' עקצ צקוד עקצ ענוה והיינו שצענצ"ים הם דיכין שצעקציים

האלו ונדוע שאין החילוכים ניזונים אלא ונפסולת היין מן השנורים שבו שהם שיוכי הדין הקדוש והנה זה השפע שיוקם החילוכים הוא דין קשה והוא יין עכור מלא שמרים והוא צלוע חוד העקציים של לאה דמיון היין הצלוע חוד העכצ"ים וכו' והצע וראה כי עכצ"ים גי' עקצ לכן אין נדרכות העכצ"ים אלא צעקציים ועכצ"ים הם לשון רבים שהם צ' עקציים הנז' אשר כל אחד מהם נקרא חלקים להיותם דכין כ"ל' והנה צ' רגלים הם צ' שנות חלקים והם צג'י' עק"צ כי אל"ה"ם שהוא שורש הדין צצמי' עכצ"ים ונחוכו נכח היין המוטלע צחוכו וכו' עכ"ל ועיין צ' הפסקים פ' צלק כילד

הוא היניקה שיוקם החילוכים ועקציים הנז' ועיין עוד שם פ' וילא צפסוק וחגנוצ רחל את המרפס שהם העקציים הנז' ועש"ב ח"כ ק' ח"ך כחצ כאן וחכוין שעתה יהיו צקדושה צצמי' עכצ"ים גמורים וזהו ע"י צ' שנות אל"ה"ם שהם צג'י' עכצ"ים ע"כ וכל הנ"ל ונשמע צהדים שעדיין יש לחילוכים

חמיזה יעוין צמקוונות הנז'ל ואפשר שיוצן צמ"ש שם צצ"י הפסקים פ' חולדות אפ' עקצ אשר שונע לצרנה צקולי מלת עקצ הם צ' שנות חלקים שהם צג'י' עק"צ גם הם צג'י' עכצ"ים והענין כמ"ש צזוהר דהרין עיינן אית צהון חרין דמועת ואינון כוחות הדין ועכניכס הוא שא"י עילאה נקראת חלקים חיים צלשון רבים למוח על צ' צמי' חלקים ש"ש

וצב"ה שנה וכו' וכו"י דא"י ונחצט"ס הוך ז"ח צקוד ונחין ונחם נמשך אל שתי עינים דז"ח והנה חלו העינים של ז"ח הם נקראים עכצ"ים שצחוכס היין שהם צ' דמועין ע"י כחות הדין ונמלא כי הנכה דח"ה"ם נק' עק"צ והם צ' שנות חלקים והחרין עיינן דז"ח הם נקראים עכצ"ים שצחוכס היין והדינים וגם הם צ' שנות חללים וז"ס העכצ"ים הנדרכים ע"י העקצ והיין צ' ויולא מהם והנה לצרנה הוא חקד שהוא חקמ"י הא' שלמועה מן צמי' הראש דז"ח אשר שם העכצ"ים הנז' ולהיות חקד הוא מנחק העכצ"ים הנז' ונעשית העכצ"ים מנחקים ומצ'שלים ומצקס הדמועין ע"י שהם היין שצחוכס וכו' עכ"ל זהו שכתב כאן ע"י צ' שנות חלקים

וכו' פ' ע"י המסד וע"י וכו' צשנות חלקים דל"י שאין הדין

הג' הו"ו"ת וכללותם שהוא י"ג לד' צמי' שהם כ"ל ונר"ן הוי הג' הו"ו"ת לנר"ן וכללותם לנשמו דנשמו וכיון דכאן לא עסיק אלא צמשנות הג' הו"ו"ת שהם ע"ח לא חש להזכיר לו הכללו' ולכן צמי' זה שהעלה נשמו לנשמו"ה עדיין הג' הו"ו"ת שהם ע"ח צמקוונם וכהן לו יחוד אחר של המפיל חצלי כדי להכניעם וחולי יועיל ולא הועיל עד שכהן לו יחוד אחר אף כאן כהן לו סיצור הו"ו"ת והה"ה וכבצור שיועיל להעלות כלם ולא הועיל אלא להעלו' נשמו לנשמה י"ח ס"ע) כנצוחר אללנו לעיל צימוד של שם שד"י וע"ש

(ד'ע"ה) הלשון הזה לכאור' ק' ההצנה ועלמנו וגם עם הלשון הנז' אחריו שאלם הנכ"ן הם הע"ח כי לולות ונה הנה צמי' קטנה לנשמה ועוד דצמקוין קאע' ע"י

זווג הו"ו"ת אלה"ה יכניע הקלי' המעכצ"ים הע"ח הנז' ואח"ך חו"ל נקחלקם נשמה לנשמה ועדיין נר"ן שהם ע"ח ועוד כעת לא ידענו ל' שכתב מה צמי' חזל לח"ל מונרת הענין מחלצ הנשמות המלצ"י לנחלצ הקספי' בזה צשנה וכבר ידעת

מ"ש צדקו ח"ק כי המים נקפח לנר"ן שלשה לפיכך יש צה ג' צמי' שחלקה כנגדם חזל היחידה עם היות שהיא שורש כלם היא צמי' ח' שלכך נק' יחידה ואעפ"י שפעם אחרת קאע' דחלקת אף דא לא חצרה נ"ו"ו יחידה היא לרוב זכותה וצרכה והשחל כיון דנר"ן הם ג' הו"ו"ת ג"כ צהכרה שהנשמה דנשמה ש"היא המים יש צה ג' הו"ו"ת שהרי נחלקת לנר"ן והו"ו"ת השחל צ"פ נר"ן חזל היחידה יש צה

שקבם והם י"צ אותיות צצג' הו"ו"ת ולפיכך צהמילה תי הי"צ ולכן נקט לשו"י צ' אותיות ואח"ך ע"ח כי לולו' דג' הו"ו"ת דמיה ואח"ך ג' הו"ו"ת של הנכ"ן עלמם וע"ש כנצו' אל"י לעיל צימוד של שם שד"י חו"ע חני ח' שד"י ע"ס והוא צדוקטי הכנת הפס' הנז'ל דרוש צ' ע"פ ואחר עורי נקפו

זאה שהוא שורש לזה צהכחל הא"ח צו"ח' ע"ח וכן צהכחל וח"ו"י צה"א שהוא צמי' הנז' כאן שהוא נוקור ושורש ועוד כחצ שם על שהוא צמי' חור מים קיע וכבר נצוחר הוא צימודי ר"ח ע"ש שד"י כנז' וצזה אפשר שלזה כחצ כאן על שם שד"י חזל לריך ה' קופרים צלשנו שכוונתו היא

במ"ש ו') (א"ה"ל) לע"ד כלאה צמ"ש הרב הממחר ז"ל שיש שני מני נר"ן כנ"ן פנימי ונר"ן חקפים וכמו שצמי' דצו' לעיל צדוקש חלשון צענין הכרת המלוק ח"ל והנה כוונה שיש צאלס נר"ן פנימיים צחוכו כן יש נר"ן חקפים וצחוק וגם להם יש צמי' כ"צ אותיות וכו' ועיין דצ"ש ד' ס"ג ע"ב ענה

שהקשה יש"ש) וה"ל שיוכין צעת השכיצה כשאומר פ' חלק ורצב' ויעיניך יכוין צג' תיבות אלו כונה זו והוא כי ר"ת של ג' תיבות אלו הם ע"ז והם כנגד שם יהו"ה אלה"ה והכוין למצדס ולזווגם וע"י זיוג זה הוכל להכניע הקליפות הנועכצ"ים אל הנלוות הפ"ח הנז' ולהעלותם משם אח"כ צמ"ת של ג' תיבות הנז' שהם צג'י' ק"ה והם ז' פעמים י"ה שיש צשני שנות אלו צזה האופן כי צהו"ת יש צה ג' פעמים י"ה צראפן זה כי צ' אותיות נחשוכות הם י"ה ואח"כ הו"ו"ד צמולאה הרי י"ה שני והי"צ צמולאה הרי י"ה ג' וצטס חל"ה"ם ג"כ יש ד' פעמים י"ה צזה האופן ה"י ח' צמולאה וה"י שנים צמולאה הרי צ' פעמים י"ה גם חה חמזר י' של חל"ה"ם עם היראשונה הרי י"ה ותחזו' לצרנה עם ח' אחרונה יהיו צ' פעמים י"ה אחרי הרי ד' פעמים י"ה צחל"ה"ם וג' פעמי"ה צהו"ת הרי ז' פעמי"ה שהם ק"ה ואח"כ צטס הו"ו"ת אין הו"ו"ת שנה יכולה להתחזר רק עם ה"ח צלצד ולא עם ח' השכים כי יש אות' ומפסיק צינחיס אח"כ חכוין כי ז"פ י"ה אלו הם צג'י' על"ה וגם חכוין צאותיות הקודמות חל הק"ת שהם

שהקשה יש"ש)

הדין כיוצא אלף ע"י שורפו וע"י זיווג או"ה כנז"ל כנכעים
הקלי' וכוונתם הענבים וכוונתם הדנועין שהם היין
שצרכים לזלזל צלי שורים ע"י שהושך וזיווג או"ה ע"י
וקס"ח להמתיק את החל ואת הרין לנעין כנז"ל לקוין ציחוד
ק"ו צבוכת פוחת את ירך ועיין בהקדמות הקידור צבוכת
פחה את ירך עיין לעיל דרוש ג' ונו"ש טז)

אח"כ

אמר לי ונז"ל כי ע"י זאת הכוכה הכו כפתח'
צמי' נשניה לנשניה פהם ופתח הקליפה ועדיין
נשאר נשניה ורומנפם פהם צמי' ג' הויר"ת שהם צמי' ע"ה
וא"ל סיכוי צעת השביבה צצרכת הופיל חבלי שיכה צאופן
זה חמלה יכוין צמי' הויר"ת שהם צמי' ונז"ל כמתין ע"ה ולריך
לחצנם ולשצנם יחד שלשתם ויכוין צמי' יוד"ן שצהם שהם
ל' של הופיל והג' ההי"ן הם י"ה של הופיל והג' ווי"ן שהם
י"ח צמי' הם צ' אהיות ונ"פ של הופיל כי ונ"ל צ"ח צ"ש
היא י' והפ' הוא קיד ח' פעמים י' שהם שוונים הרי י"ח
צשתי אותיות נ"פ ולפ' שיעקר אלו הם ג' ווי"ן וקיד הו"ה
היא פ' צ"ח צ"ש לכן קוד ג' ווי"ן אלו הם נמוכים צ"ש של
הופיל, והג' ההי"ן אחרות הם ג"כ י"ה הכו' של הופיל
אח"כ יכוין לנפלות ג' הויר"ת הכו' (דע"ה) פ"י שצכוין
להורידם אל הנו"ל כי צרכה זו היא צריכה וע"ד כוכת

שהענינים הם שם יהו"ה והנפעמים הם שם אלכ"י והנה
עה לריך להוריד ע"ה אלו לנעה אלל הנוכחות ולהוריד
וקס"ד שם יהו"ה אל שם אלכ"י וכודע הוא כי אלכ"י צמולאו
הוא חרע"ל שהוא הרגום של שער והכוין כי עתה ירדו
ע"ה אלו אל השערים לנעה והוא קוד פ' אז ירדו לשפכי'
עם ה' וכוין צפ' אז לחם שערי' כי ע"ה הכו' הם צג'
לחם והם ירדו עתה לנעה אל השערי' ותחלה ככוין צג'
שנות אלכ"י אלכ"י אלכ"י והם צג' קל"ה והם צמי' נקודת
לין שבנוכחות שהוא היקוד צנה וכוין להושיע' שם ח"ס
קלה השוים (א"ה) עיין ש' הפקוקים צפ' ויתן לך האלהי"ם
ונטל השוים שפ' פ' אמר ח"ל והענין כי ה"פ ית"ך שהם
ה"פ ע"ל הם צג' קל"ה יורדים וון ראש הבינה ע"י אשר
הוא אהי"ם צג' ית"ך ויורדים עד צמי' תחתינה צנה ושם
נקרא קלה השוים לפי ששם נמשך לראש ז"ל הנקרא
שוים וצורדם שם נק' קלה השוים עליון עוד יש קלה
השוים התחתון והוא אלכ"י ג' ק"ה עם האמורים של ו"ה
העולה ק"ל הרי קלה וכו' שהיא הצמי' שזוקה הנוק' מנ"ח
ונק' שווי' נכ"ל) השוים צג' ש"ל שהם ג' מלוים של אהי"ם
דיוד"ן ואלפ"ן וההי"ן וג' כללותם ואלו הם צמי' מוחם
שבנוכחות שצקלה התחתון שלה שהוא היקוד צנה כי ג'
אהי"ה עלום דיוד"ן ואלפ"ן וההי"ן הם צמי' מוחם
(דע"ה) כבר ידעת ונדרו' הו"ר ודרושי אטצ"ח צענין
צנין פ' הכוקצא והכוון מדרושי יו"ה וכו"ר כי
יקודה ג' אהי"ה התכ"ה ונלכותה ונלויהם וזכרו' אטצ"ח
איוכו דיקידה ונקוד' יקודה ותפארתה אצל מלכותה ונ'
אהי"ה הכו' אצל לשחדקדק היעצ הוא כי יקודה ונקוד'
הכו' אצל השותם שהוא ג' אהי"ה הוא נוסף על יקודה
לשמירה דמיון החזונו' לבל יתכרך היין אצל מלכותה
עיקר צריכה ונלכושי' א"י שזוא הג' אהי"ה התכ"ה אצל
מוחם מלכותה הוא ונלויהם שג' ונשכ"ה תורה ח"ל ונ'
ששלחו לנו ונחם חו"צ צ"ח לנענן שונו דצ"ח לנענן
שונו עתה יכוין להנשי' כללות דכללו' השלושים גבו' למל'
ונל' דרחל הכק' שם ויכוין להנשיך ונלכושי' נהי' דלי' הארחת
ג' שנות אהי"ה דיוד"ן ואלפ"ן וההי"ן להוליא ונאחרתם
ג"ס ולהוליא עוד ז"ס למל' ונל' דרחל עכ"ל ותתנו הג' אהי"ה
הכ"ה וצנה צל הכל על כוון כי וכל הכו' כנולל שהאהי"ם
הכו' יש צהם ג' צמי' החמה צמי' עיקריות המוחם הם ציכוד
שלה לצמי' השנויה אצל היקוד צמי' צפע"ן כנו' ואחר כך
הארחת המוחם לצכין ונל' ונוש' ואח"כ וי' החוחם הוא מוחם
הנו"ל שלה כנו' צהו"ר ועתה ע"פ ונ"ש ציחוד דצרי' יתיה כי
אנו מכניסים הע"ה הנילו' למוחם הכו' ונשנויים שם על
אשר יתוקנו כנו' כי עלולים הם והשתא הוא קלה השוים
הפך וון הנוצן והוא קלה השוים קלה העליון של השוים
כי השוים הוא מוחם דמוחם שהוא וי' הג' אהי"ה והקלה
הכו' הוא היקוד אצל השוים הוא מוחם הנו"ל מוחם הצ'
הנושכה והכוכה הכא צחות השכיני' ח"ס להשחר ונחרון
וכו' ע"י לך זה ציכוד צקצו' לך קה שהוא יקוד דנול' ולזה
כהי' תנה על השוים כנ"ל וזהו לך כללות היחוד הקדוש
הזה אצל רלוני לבאר עפ"י שטחיותו דלך פתע כי הלשון
הזה ק' להולנו וחד ויה ענין ג' שונו' חדרו"ת וגם לשונו
צאומרו נקו' ליון שצו"ל שלח וון השם הוא זה שהיל"ל יקוד
וגם הוול' צו"ן אצל הענין עם ונח שידעת כי כל צמי' פ' הוא
שם כולל כוונ' צע"ה ונכ' א"י דרוש אטצ"ח דכל ספ'
לשחצנה וי"ס לשיחיו י"ס פ' מל' ונלכ"י' זל"ז צבוח וכונו
ששלחו לנו ונחם חו"צ צ"ח שכל מל' וי' פ' מל' ונלכ"י' ונ'
התורה

עבור
לדף
כ"ע"ב

ה"ג

התנוונה על עשעשי כוונ' צקוק ונה שצחו צמי' עס"ו
אחר שצחו פשעיים ונה גם לכחזה חין צמי' כרין אצל
הוא ונעלת הנילו' כידוע לריך לעורר שרשם העליון ג'
רישן דל"ח שמי' נר ויהויר"ת ששעיות ואח"כ צמי' ונלויהם
עס"ו כוונ' ציחוד לצכין צמי' צע"ש א"ח פ"ד צונו' ונשצ"י
ע"ה צח"י) (א"ה) קטצ"ח אצל הויר"ת שצו' הם צקוד
ויילוי ונ' ששעיות ויעוד שהם וננוקדות וכוונ' שם
ח"ל גם כלל זה יהיה צידך שכל צמי' הנשונה הוא הויר"ת
דיוד"ן חונם השפרש שיש צמי' הויר"ת האלו דיוד"ן הוא
צענין הנקודות והענין הוא כי גם כלל זה יהיה צידך צצ"ח
כל הויר"ת שצו' הם צקוד ויילויין וגם צקוד נקודות כי כונם
ונלחים ויחוק' וכו' יעש"צ ועיין צנהר שלום ד' ס ע"ה
ד"ה ועל ונה ששאל כה"ר וכו' ודוק) צע"ש

צקוד הזה עלמו יכוין כי הג' יוד"ן הם ל' של חבלי והג'
ווי"ן הם י"ח של חבלי והג' דלחין הם י"צ של חבלי אח"כ צג'
אותיות ה"ה ה"ה י"ה י"ה י"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה
והג' אותיות י"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה ה"ה
צ"ש ואתו' ל' של שיכה היא צ"ח צ"ש ע"י י"ח ועם י' של
שיכה הרי כ"ח א"י וך ששם אותיות ו"ו ו"ו ו"ו ו"ו ו"ו ו"ו
צג' וי"ח והוא הצור שם הויר"ת וה"ה וה"ה ונל' ונל' ונל' ונל'
צולת ע"ל צאופן זה כי ע"ל על ונחלפת צ"ח צ"ש צ"ז
והרי ע"ל צג' ל"ז אח"ך ע"ל צנ"ק הוא י' ועם ל"ז הרי ונ"ח
עם הכללות אח"ך ג' לירופי ה"ה ה"ה אחרות והם צג'
ל"ו והוא ע"כ וון עיני צח"צ צ"ש הם ז"ע וצ' יוד"ן של עיני
הרי ל"ו צם תכוין כי עיני צמי' ק"ו כוונ' ויילוי של אהי"ה
דיוד"ן ונלויהו שלא יכוין צרכה זו ע"ל זה חם הוא ליל ר"ח
(דע"ה) כי צבוכה זו להשפיע צה ג' הווחין של חלקה
שהם ג' הויר"ת הכו' על ידו וכן ג"כ צבוכת

והכוונה על עשעשי הכחוד אח"כ שהכוכה היא נשפעה על
ידו ור"ח חיוני כן כי היא שלא ע"י כידוע שהרי ונכסו כתי'
כי היא נק' דכורא דוק ונאחר שצחו צקוד חיל ופיל' לא ראי'
זה כדאי זה וגם צקו' י"ק ונחה על החלישות (דע"ה) אח"כ
צבילה האחרת אל"כ כי להיות שאלו הע"ה נינוכות הם
ונושרים ונאל בקליפיה שהיה לריך הקון ועינה גדול
להוליאם ונש וזהו שצבילה ההיא צעת השביבה יכוין צג'
חיכות האלו והם התנוונה על עשעשי צאופן זה כי כידוע

והחזה ע"ס רגליו כענין כונח הנקי' ציינו"ח וכוננו' כל זה
לצדיק וכובר ידעת ונדושי שונות הפירות דכל פ' ונב'כלים
פניו ומונעו וחיילין דפרלו' הו' דוק' הוא ג' שו'ה'לכ"י
לצל החילוק בצנייהם שהפניו' הדכ"י ונח' וההנלעי הדכ"י
פשוט והחילון רצוב הפשוט' הנלד הבזה כהס כלס הדכ"י
ולזה קח' הכח הכוין צג' הדכ"י וכי כצר ידעת שכל פה'
וקפ' וני"ס כלולה וני"ס קו"ה כל הדרכים האלו שהס הנב'כלים
צכל כפי' והכח צחיה כפי' וני"ס אלו וכוונת' הוא ציקוד
נקוד' ליון בצוול ר"ל יקוד דפ' הוול דנוק' נק' קלה השוים
כנו"ל דכל שיעיר פה' הוול' דנוק' לצנה ונהרת הב' הסי' ה
ויקרא הוהס על זה עס היות שהוהרה הוא היושנה לצל
צנייה ג' הסי' ה' וקח' ופרש וחזיל וכו' המוחס ונכנהו
אשר הנה וכו' לזה לומר וגם הו' צוין' וכו' ר"ל ענה נחזור
לעניינינו וגם הוול' דהיינו פ' הוול' דנוק' כהוהה אשר צנייה
ע"י ג' הסי' נק' הוה"ס עס היות שהוהרה שלה הוא
ונלוייהס ועתה ויוצן לח"ך ג' הדכ"י עס ונ"ס שכל כלי כולל
וג' כלים וכיון שהנלי הפנני הוא הדכ"י ונלל אלו וכוונת'
להמשיכס לג' כלים הפניניים דג' כלים הנז' וני"ס וחכוין
להקתהר פ' שהוא פכעט דקרא לך דק מדלוק להסתהר
צו לנטען תמיה ונחזון לה' וכובר ידעת כי עיקר המיות
הוא הלפיקוד שצמ' הכוונה צקוד והמכוונה תמיה וזהו לנטען
תמיה ולפיכך הכיקוד עולה רכ"צ כוונין רנו"ח איצרי הוול'
עס צ' ליריט וצ' דלחות שהקרה צהובס והמיה והס עלווס
רנ"ס הלשה עס הלירים והדלחות :

20.8 יראתי

לצאר היחוד הקדוש הזה עס ונ"ס הוא צש'
נחמני רעצ"י ז"ל צפ' וארס כו"ס הוא זלה"ה
וכחז שס כי ל"ע כאן והוא כי שס אצניח"ץ צמ' גצ'
שהוא שס ונ"צ לפי שהענין הזה הוא צמ' אמוריים וכו' וכל
כתז להפך צלוונרו עס היותו ונ"צ הוא חקד' וחלוור ח"י
שצזה אין קו' וית' צכלל דצרינו ח"כ חין הל"ע וון דצרינו
זלה"ה והדצרים וכוונת' והענין שכהז שס שענין זה
מיוקד על צמ' חרין כהפין דח"א שה"ס צ' עיערין דז"א
והוא מיוקד עלמח קדנאה כנו' צלדנ"ן שה"ס חלף עלנין
דציה הכולל צ' עלמין כ"ץ ול"ה היוולאים ונתי' קדנאה
דדיק' והוא אל שד"י ונלל ג' חלף היוולל ונצלע ונלך הא'
נז"ו דנחה הכולל חו"ג שהס יוצז ומחסס ולרין המעיין
לעמוד על ונהכונהו של הדרוש הוהו כי הוא כולל דרושי'
דצים והכנין' אחר שהקפה כי דרו' זה ודרו' הזכירה הנז'
לקמן כלס אחד וקושרים על גצ' עי"ו צוילד' קו"ה

25.8

עין צזה צלווך צקונערים הרצ' הפסדי דוד קי"ס מחור 6
וקי"ט) שנהלצנת צמו"ס דח"א שנושבים ונדעת וני"ס
הנז' קוד' חמו"ג לחו"א שהס צ"ה דיודין ודההי"ן שבהכחה
ג' ה"ק ללצח וכן לח"י אלח דלצח קודס היודי"ן לההי"ן
ולהפך לח"י שהס ונלנישים לצ' כהפין דח"א שהס ונלנישי'
לגרו' דח"א וגצ' דעי"ו הנז' שהוא שרש הצל הוא רצוב
אלהים דההי"ן גבי' חלף שכתך הב' י"ה דיודי"ן וצ' י"ה
דההי"ן שבהכחה צג' חלף וה"ס חלף לך שמוהו וו"ש ונ'
לנוערים חת פרוי הוא י"ה דההי"ן שבהכחה עולה ר' שהוא
גם רצוב אלהים פשוטי' שוור ונוער י"ה דיודי"ן שכן לצח
שהוא צמ' יו"ד גניז צהוך ח"י שהיא צמ' ה"ה ונלנינו
למדים שצמ' יודי"ן הוא עולה ג"כ אלהי"ס דיודי"ן יהיה
צהוך הדי"ן דגצ' דעי"ו הנז' שהס צמ' שס אלהים עס
היורה צההי"ן וכל הדרכים צו שצכלל ואלהים ונכס' שהרי
כחז צזה הדרוש עלוונ צפ' נשא הנ"ל זה לכוונת' העולם
כולל ג' עלונו' האלו אשר צכ"א ונהס יס צו שס אלהים

שורש הכל

והכה הס ג' אלהים דיודי"ן ועולים כ"א ש' צג"י ונ"פ ש'
הס ע' ונחוח וגם לריך שהכלול צו ג"פ אל אל אל אשר
צג"ע חלו הנ"ל אשר הס צג"י ווג"ן וכשחלעטרף יחד חת"ק
ווג"ן יהיו ז' חקר ז' וכשהקק גם כללות כל שס צפ"צ"ץ
שהס ו' שויות ועוד כללות כלס יחד הס ז' שויות והרי צין
כלס הוא חלף שכולל העולם הא' או ג"כ חס חקק ז'
הוהיה שיש צסס ח"ל אלהי"ס יהיו הכל חלף כנו' עכ"ל
הרי צהדיח שעולם זה הא' חלף עלונו' ונפטי ששורש גצ'
דעי"ו שהוא רצוב אלהים דההי"ן אפי"ה הוא אלהים
דיודי"ן גצ' כיחא דצמ' חת"ק דג' אלהים הנז' כתז צנו"א
וכן צכנני השו"ס זלה"ה כננ קי"ח דג' אלהים דההי"ן
דכ"א רל"ה עס ה' הוהיות אלהים ג' ש' ושלשחן חת"ק
ע"כ והרי צהדיח ביון שיעיקר השורש רצוב אלהים דההי"ן
ע"כ צההפשעותס צג' ונקונו' צינה וז"א ונליוונשס להיכלי
זכות צג"ע הוויין חוויהו שהרי האלהים דההי"ן רל"ה
עולה אלהים דיודי"ן ויהיה דההי"ן שוור היודי"ן שהרי
היודי"ן נעלס כי עיקרו ההי"ן ועתה נבא לצאר היחודים
הקדושים האדירים האלה עס ונה שידעת שאין הגצ'
כוונת' אלל צשרשס וזהו שכולל צוונשצנה אהציריו שהוול
נו"ס אשהגצ' דעי"ו הנז' ונלוצז צה וכל צמ' הצירורים של
כל הנניחיות נחקני' ע"י וכלכן דיק' קדי' דווננו"ס נפקח'
כופה חת הדכ"י וכל צמ' הצירורי' ע"י ונע"כ נפקו ונתי'
קדנאה דדיק' הנק' אל' ג' עלונו' צלע ויוצז ומשס ועולם
הא' שכוללס הנק' חלף עלונו' בג' אל שדי ונלח"ס הוא
הוונותק יוכר שצזה נק' ונלחי הריסין הכגוס ונגן אשהוול
ג' אל הכלולים צזה העולם צמ' והוול צמ' הדעת שכולל
צ' חו"ג כי הוא צלע קודס ח"י הכולל חו"ג ולכן ח"י ע"י
דעת ונ"ס הנז' ונושבים עד כהפין דח"א שה"ס צעי"רי
דעת הכולל דז"ל ונושבים לכהפיי"ס ואמוריים דז"א קודס
הנקירה וזו יהיו אמורי' ז"ן כוהל ח' לצ' וזהו חל"ע ופלגא
כי החלק דה"ק שהוא צ' כהף ג' ונשונס לצ' ואחר הנקי'
יהיו ח"ק שליניים וז"ל שס צפ' נשא צדקו קבעא דמיותח
כאשר הפיל ה' אלהים הרדוה על האדם הוא ז"ל ונסחלקת
ונחכו ח"י ע"י וזו ח"י ע"י ונלח"ר לחישון צת עין צנו"א צצ'
הנופיל וכו' כי חישון צת עין הוא נוק' דז"א העוונד ונלחמו
ונחירה ח"י ע"י דניך מחורי כהפוי דז"א חל נוק' וע"י הוהה
הושכה הרב כונשכה וון ח"י חל נוק' ג"כ ונלחירה צז"א
קבעא דמיותח וזנו"ס כאן קיבעא דעוקא רבא שהיא
היהא קיבעא דמיותח הנושך אל ז"א וון הצ' הנק' עוקא
רבא וכהה עולם הזה נושך עד שס ונחלחזו שס צלווחס
כהפיי"ס והאמוריים דז"א וכבר ציאר לך כי כהף ג' ח"ק
וצ"פ כהף הס חלף והענין הוא כי ונצמ' הדעת שהוא זה
העולם הא' והנושך הא' הכולל צ' צמ' חו"ג הנס הוא
נושך חמ"ך חל צ' כהפיי"ס דחו"ג וכו' ונללו כהפיי"ס
דח"א ונהלהדין ונחשבים צז"א צקוד היהא קיבעא דמיותח
עכ"ל הכלל העולה עס היות שיעיקרו קוד הגצ' הרי כוונת'
ונק' חל וע"כ צלילה שה"ס שהוא ההרדוה כנו' הנחמו
ונצנרי' הכ"מ בג' ונז"ל צמ' חלף הנז' שרדנו גצ'
דעי"ו רצוב אלהים דההי"ן הננושבים לכהפין דז"ן עד נס"י
שלים הנק' לצחות ח"ק רכר ח' כי ה"כ אמוריים דללהים
הנז' כוהל ח' ונשונס לצ' וההי' הוא ע"י הגצ' עלונו' וה"ס
לצגיה"ן שצמ' ונ"צ גצ' והוא כרכד חל כידוע שנונקו
ז"ו דנחה הכרוני' צנו"צ הנז' כוונת' ככדושי עו' הנקודי'
וכיון שגצ' הנז' שהיא צמ' אמורי' דללהים הנז' שלכך
צמ' ההי"ן שוור היו די"ן כנ"ל צלווך וצדנושי' הנז' צלווך
לכך

27.8

לכך י"ג יאורין שהם צמי' אלהים דיודי'ן שמילואו י"ג אותיות
 ליעתי הקלושה ניהנו באונלע האלף שכן ל"ל ועעם הפלגא
 ולא צ' א' של האלף וא' של הי"ג הוא נולא ונ' את ונינו
 וניהור שזה פלגא וזה פלגא והנה כתב **שם צפ' כשא' הכ"ל**
 כי עולם זה הא' הוא יותר נמתק והוא קרוב לתי' הא'
 דדיק' והוא ח"ל שד"י שג' אלף והנה שד"י נולא ברצונו
 עולה אלף והתקט'ט' ובהלטרף עמו שם אל שהוא תי' הא'
 דדיק' יהו צ' אלפים צקוד ועושה מקד לאלפים כי לבא'
 אחושה כי צמי' של זי"ן צ' הם אלף ח"ק לז"א צקוד עץ
 חיים וההלך ח"ק כו"ש שם ות"ק לטוק' אלבל הוא צמי' הנו'
 ואל תחוה ע"ז כי כל צמי' חסדי' או גבו' שצנולם הם
 כלולים ונצ' כוופוסם לצקי נולא ונכל הנו' **כי עיקר** התיקון
 הזה הוא ע"י גצו' דעי"ו שהיא אלהים דהסי"ן שג' אלף
 שמוענו ונחוק ותי' עננה קדושה' אלף נארי הריסין הנענתק
 ע"י אל תי' א' דדיק' דונו"ס ככ"ל לכך הע"ה נילולי' שג'
 ונז"א שכללותו צמי' הדעת כידוע שהכיל' הם מצמי' הדעת
 עליון שהם קדושים ונעולים נאלד יהיו תיקוס ע"י האלף
 וי"ג יאורין האדירים הקדושים שהם צמי' הדעת הכיל' כנו'
 וכעת נחאו ונתייחס לכך עד שנגוורת ונלכח הכפי' כידוע
 ואז נבארים גומר תיקוס' **א"ת** ראיתי לה"ז של שהאריך
 והרמי צ' כידו הכחשה צרוך שחנק ומחמהו לירחו ויטן
 שאין אני יכול לעיוד על כל דצרי הכיני ונעתיק לשון הע"ה
 ועיין חמיל' שער וי"ד ווי"ן פי' י"א אות י"ג ובשער
 הכללים בכללים שעשה ונרחמ' ז"ל צוקותו ס' ע"ו ונינו
 יובן כל דצרי רציני זל"ה | וז"ל שם צקוד לטוקציה דז"א
 יש ג' מילוי אהי"ה דיודי'ן הסי"ן אלפי"ן ג' מוחם כי הם
 מוחם הנו"ל צקוד שזה יכוסכים ונציה אימא ע"ו והיקוד
 עלמו לטוקציה הוא ג' שנות אלכ"ו והם צמי' נקודת ליון יקוד
 שזה מוחם הנו"ל הוא צקוד ושם נזכר נקודתן וצחוק
 המוחם הזה שם צ"ן דהסי"ן והם הנו"ן (הכותב זהו שכתב
 רציני מה חמילה חכוין צג' שנות הוי"ה שהם צג' לחם
 וכו' פי' שחכוין וכו' לעיל וז"ל ולהורידם נוסוד שם הוי"ה
 אל שם אלכ"ו וכו' ועיין צקידור צכוכת ק"ש שעל הנו"ע
 כו"ש פי' שחכוין להנשי' הע"ה נילולי' צג' שנות
 אלכ"ו שצקוד לטוק' והם צג' קל"ה ושם צקוד לטוק' ש' ג'
 מילוי אהי"ה והם צג' של"ה שהם צג' שנים ועשה צג'
 שנות אלכ"ו שיש צקוד הנו"ל שג' קל"ה ועוד יש שם ג'
 מילוי אהי"ה שג' שנים נעשה עשה היקוד דנו"ל קל"ה
 השנים ומזר ופיר' שאילו המילויים הם מוחם של הנו"ל ר"ל
 נו"ל דנו"ל אלל היקוד שזה הוא ג' אהי"ה שג' תנ"ה והם
 המוחם של היקוד אלל המוחם של הנו"ל הוא ג' מילוי הנו'
 וצחוק מוחם זה של הנו"ל יש שם צ"ן שהוא הנו"ן **גם**
 יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צנולאם והם ג' פ' הרע"א
 ג' צ' אלפי"י"ג יאורי' הנו"צפ' וארא ונדוע כי כה"י נק' שבעים
 ותרע"א הרגום שער ועניכם כי צנ"ה דז"א יש צ' אחוריים
 והם הצ' בליס מילויים כי נק' לצלות והם מחוברים צנ"ה
 של הנוק' אח' צחמ' וצ' אחוריים יש צהם צ' לצלות צו וצה'
 ואוח' א' שצחלנע לצלות נחמלקת לצ' ווי"ן והרי הם צ'
 אלפי"ן נולא כותל א' ונפסק צין צ' אחוריים לו ולהוהם
 צ' לצלות שהם הל"ע וכותל א' ונפסק ציניהם והם הל"ע
 ופלגא נכחין והל"ע ופלגא נכחין ונכחין והכותל ההוא צמי' ר' של
 לצלות הנחלקת לצ' ככ"ל והוא כותל א' לצדו הרי הם אלף
 חסר חד ועוד יש י"ג יאורים אחרים צהובם שהם הראשים
 והשקשים של אלף וי"ג יאורים שהם צחמ' של ז"א ונצמי'
 נ"ה וכן אלף וי"ג יאורים צחמ' שהם צבלי' הצ' הרי
 הם צ' אלפים וכו' | אנוסם אין אנו מונים רק הי"ג לצדן

השמים

שהם השקשים והרי הם צ' אלפים וי"ג יאורים שהם צ'
 אחוריים דנ"ה שלו וצ' אחוריים דנ"ה שלה ומחברים יחד
 צהיחם צחמ' ואלו כולם נק' דינין וכל אלו ניהנין לנ"ה
 של הנוק' צעה הנקירה והם ג' שנות אלכ"ו צנולאם והנה
 כל אלו האחוריים הם גבוות שהם שם וי"ג דלצנתי'ן
 נולא כי צ' דלצנתי'ן צ' אחוריים המילויים דזי"ן צנ"ה
 וצ' אחוריים צחמ' חנונעיים והרי אלנד' אלפי"ן ת"ן הם ג' צ'
 אלפים י"ג והענין כי שם זה הוא חקד שצנצורה כנדוע
 והוא כנושך צכולם ונחפשט צאלו אחוריים צקוד ונישה
 חקד נאלפים ומחיות **צ"י** שצחלנע שם זה הוא י"ג יאורים
 הכיל' שיש צחלנע כל א' וא' וכל הקל' נאחזים צאלו
 האחוריים עכ"ל וצוה דצרי רציני ויוראים אלל דכאן כתב
 ואח"ך חכוין לעולתם צנולויים והם ג' פ' הרע"א דנענוע
 דקאי על ג' אלכ"ו הפשוטים שיש צקוד לעולת אהים ושם
 צע"ה נוצח' שהם צנ"ה ששם הם צנולוי' ואש"י שכתב
 שם צע"ה גם יש צנה"י לטוק' ג' שנות אלכ"ו צנולאם והם
 ג' פעמים הרע"א וי"ו הוא צכל הכה"י לא צקוד לצדו
 וכאן קאי על ג' שנות הפשוטים דלכ"ו שיש צקוד ע"ז
 קאוור אח"ך חכוין לעולתם **גם וי"ש** הנהצר לקיין להרץ
 הקו' שהקשה צס' נאחזי רשצ"י זל"ה פ' וארא וכו' כנר
 הרצה כחן צע"ה הוא צעלמו צחולו והנה כל אלו אחוריים
 הם גצו' שהם שם וי"ג דלצנתי'ן וכו' והענין כי שם זה
 הוא חקד שצנצורה וכו' וצוה נחצארו כל דצרי רציני ועיין
 צס' וצוה השערים דפ"ח ע"א כתב ששם אלצנתי'ן הוא
 חקד של הצניה יע"ש ועיין צג' הכוונות ד"ע ע"א ע"פ
 עולת הנו"ד וז"ל אנוסם להיותו שרבו צגצו' שהוא שם צ"ן
 וי"ג אלל שהוא צמי' החקד שצגצו' יע"ש וכ"כ הרצ הנוחצר
 לקוון ציהודים אחרונים יהוד ס"ז ע"פ עולת הנו"ד וכו'
 יע"ש) **ועם הכוונ'.** הם הכ"ה צקוד אשר הנה הודך על
 השמים כי אשר היא הצניה כנו' צהקוין צקוד אשר
 הולאח"ך נוארץ ונלרים וגו' ונוונה נוסכים ג' אהי"ה שהם
 צג' הלי' אל הולכות להעשות צה היותם כוונין הכ"ה
 ונולוי המוחם הזה הוא צג' השנים כנו' וזהו אשר תנה
 הודך על השמים **וגם הולכות צו"ן אשר צמותם זה שלק**
 שם צ"ן והנה חכוין צחולווד והכוונה שהוא מוחם צ"ן כוונין
 והכוונה |. והכוין להנושך ע"ה הכו"ל צמותם
 הנו' והכוין לנקד ג' שנות הנו' צ"צ נקודין
 שיש צפסק **צ"דק צ"דק ת"רדוף למען**
ת"רדוף כנו' **צ"דק צ"דק ת"רדוף למען**
 צקד זה **אדני** הא' קויל כלו כונו אכצעה קגול
 שיש צלדק לרק **אדני** הצ' הם היר"ק שצ"א הילס צג'
 אהיית ראשונה וצ' נקודת"ה שצ"א ופ"ח של
 ליוען הם צי"ד של אלכ"ו **אדני** הג' הם ד' נקודים שליוען
 הריה, והם פ"ח היר"ק שצ"א קגול והעצם הוא
 כי ג' שנות אלו הם ג"פ צג' ל"ק עם הכוונ' והכוין להקטר
 נחיון רף ה' ע"י לרק זה צקוד צקשו לרק צקשו עניה
 חילי הקהרו ציוס רף ה', אח"כ חכוין לעולתם צנולויים
 והנה ג' פעמים הרע"א הם צג' צ' אלפי"ן וי"ג והכוין לנקד
 ד' איותים הפשוטים לצד שצכל שם וון כשנשה והם י"ג
 נקודין שיש צפסק **אז ירדו לשערים עם**
ירדן ואנוסם ונה **אז ירדו לשערים עם**
שחכוין צזה הוא כי כנר ידעת וי"ש צוהצר צס'
 וארא דק כ"ז צ"ח צענין אותם הי"ג יאורין והאלף יאורין
 ושם ציחמ' והו"ע היע' איך צנה"י של הזכר יש צו אחורי'
 והם צ' פעמים הל"ע ופלגא נכחין והל"ע ופלגא נכחין ואם
 חמצר עושה הי"ג יאורין יהיו חק"ה ופלגא נכחין וחק"ה
 פלגא

סוכם הנקודות 252

דחבלי וג' דלתי"ן גי' י"ב דחבלי.

הי הי הא ג' הכין פשוטים גי' יה דשינה וג' איתיות **שינה** ייא מילוי דגי' הכין גי' כ"א כמספר ש"ן בלחצ"ס שהס

ב אוחיות ז"ט עס י דשינה.

ויו ואו ואו יכין כי גי' ווי"ן מלאים גי' מ"ח כמספר **על** יאההויהה כמספר ע' בלחצ"ס שהוא ז' ול' עס מ'ק דתיבת **ע"ל וע"ה גי' מ"ח.**

הי הי הא ג' הכין דגי' הוי"ת תל"ל גי' לו כמספר **עיני** עיני בהחלק ב' איתיות ע"ג בלחצ"ס שהס ז"ט ועס ב' ^{אוצר החכמה} יודי"ן דעיני גי' לו / גם יכין כי עיני גי' ק"ס מספר מילוי דקס"א **אלף הו' יוד הו' ק"מ**

גם יכין להוי"ה בליוז עיינין גם יכין כי א"א סילק הארבו מס"ג

יוד הי ואו הי שהס או"א ויטכ"ה דיוס שעבה.

^{אה"ת 6025}

ותנימה אלף הי יוד הי. אלף הא יוד הא. אלף הה יוד הה. יוד וו הה ג' שמות קס"א קמ"ג קנ"א הס גי' חות"ס ע"ה דיסוד דנוק' ושס ז"ן הוא המ"ן שביסוד דנוק' שבו יש ג' שמות

27.8

אָרְנֵי אֲרְנֵי אֲרְנֵי (נקידי גזק גזק תרדוק למען תהיה)

גי' גזק ובלדק זה יכין להסתתר מחדון חף הי. **ויכין** להוריד ג' הויות הנ"ל בהמפיל העולים **לחס** / לשערים שהס ג' שמות ארנ"י הנ"ל שביסוד דנוק' / וכל אחד במילואו עולה תדע"א תרנוס שער **ויכין** לחצר ג' הוי"ת הנ"ל עס ג' ארנ"י שביסוד דנוק'.

יאהדונהי יאהדונהי יאהדונהי

על עפעפי גי' ת"י ועס מספר תלושס שהוא **קד** (גי'זית)

זוזום (גי'לרתי) ומס' ותנומה וכללות ג' תיבות של ותנומה על"י עפעפי גי' אל"ף וי"ג כמספר ב' שמות אבגיתין אבגיתין ע"ה שזנה"י דז"א **ויכין** להורידס ולחברס עס ב'

ב' שמוה אבניתין אבניתין ע"ה **שכנה"י דנוק'** והיו לארבעה שמוה דאבניתין העולים במס' ב' אלפי"ן וי"ג יארין שהס' ג' פעמים תרע"א **שניסוד דנוק'** דז"א.

אַרְף דְּלַת גּוֹן יוֹד **אַרְף דְּלַת גּוֹן יוֹד**

(נקוד או ירדו לשערים עם יהוה)

אַרְף דְּלַת גּוֹן יוֹד

גם יכוין כי א"א ואו"א וי"סו"ת כלקו הארתם משם מ"ה יוד הא ואו הוא שהוא ז"א דיום שעבר ומסתלקין המוחי' ממנו וגם ז"א שהוא מ"ה הנ"ל סולק השגחתו מנוקביה ונחמטפה וחזרה לנקודה ב"זיריו וחוזר ומסתלק הכלי דמ"ן דילה שהוא הוא רוחא דשדי בנה ז"א בביאה ראשונה ואז חוזר א"א **ומאיר לאישון**

בת עין שהיא נקודת הגוף וכוונה ומגדיל פרלופה באחוריו ונוכרה ומביאה לפניו וחוזר ומגדיל פרלופה לפני ז"א ומחזיר שם ב"ן יוד הוה הוה שנה **אח"ח"ח 6025** לע"ב יוד הי ויו הי.

ירמ"י או"א שתשכיבני לשלום ותעמידני

לחיים טובים ולשלום ותן חלמי

בתורתך ותרגילני לדבר מצוה ואל

תרגילני לדבר עבירה ועון ופשע ואל

תביאני לא ידי חטא ולא לידי עון ולא

לידי נסיון ולא לידי בזיון וישלוט בי יצר

הטוב ואל ישלוט בי יצה"ר ותצילני

מיצה"ר ומחולאים רעים ומחלומות רעים

ואל יבהילוני חלומות רעים והרהורים

רעים ותהא מטתי שלימה לפניך והאר

עיני